

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> ČERVEN >>> 102. sezóna 2011/12

MAGICKÝ SEN V REŽII MARIÁNA PECKA

DIVADLO PŘED A O PRÁZDNINÁCH

VOLÁNÍ SIRÉN S LADISLAVEM FREJEM

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ „MIMO PŘEDPLATNÉ“ NEJSOU OBSAZOVÁNA ABONENTY, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. NA PŘEDSTAVENÍ PRO ABONENTNÍ SKUPINY JSOU ROVNĚŽ VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ➡ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU ➡* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	9. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
SOBOTA	2.	18:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 19:45	6. REPRÍZA	T
PONDĚLÍ	4.	17:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Havlíčkova			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Havlíčkova			
ÚTERÝ	5.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	7. REPRÍZA	A
ČTVRTEK	7.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	8. REPRÍZA	C
PÁTEK	8.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	9. REPRÍZA	E
SOBOTA	9.	19:00	International Festival JAZZ DANCE OPEN 2012			🔗 str. 24–25
			GALAVEČER: Nesoutěžní taneční projekty. Show mistra světa Jazz Ballet Valery (RU) , Tanečního divadla Heleny Machové , Njachas Papis Nyass (bubny a tance, Gambia, Guinea, Senegal) a vystoupení pěveckého sboru Čtyřlístek . Výstava fotografií M. Stanovského „Laponsko“ a E. Stanovské „Jihoindická poutní místa“. Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže festivalu.			
NEDĚLE	10.	17:00	International Festival JAZZ DANCE OPEN 2012			🔗 str. 24–25
			SOUTĚŽNÍ DEN: Show mistra světa Jazz Ballet Valery (RU) , Tanečního divadla Heleny Machové , souboru Pop Balet , posluchačů Janáčkovy konzervatoře Ostrava a vystoupení pěveckého sboru Čtyřlístek . Dekorování vítězů dětské výtvarné soutěže a vyhlášení Cen poroty a diváků. V čele poroty V. Harapes, O. Sergeyeva a V. Tereshkin (RU).			
PONDĚLÍ	11.	10:00	International Festival JAZZ DANCE OPEN 2012			🔗 str. 24–25
			DANCESHOW: Mistři světa Jazz Ballet Valery (RU) , Taneční divadlo Heleny Machové a pěvecký sbor Čtyřlístek .			
ÚTERÝ	12.	18:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 20:30	20. REPRÍZA	Z
STŘEDA	13.	10:00	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 12:10	28. REPRÍZA	D
		19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	10. REPRÍZA	B
ČTVRTEK	14.	17:30	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	KONEC 19:50	14. REPRÍZA	S

PÁTEK	15.	19:00	Ch. Hampton / NEBEZPEČNÉ VZTAHY	KONEC 21:15	H
Známy a několikrát zfilmovaný román v divadelní podobě v podání herců Městského divadla Mladá Boleslav . Hru lásky a nenávisti markýzy de Merteuil a vikomta de Valmont přesešla gilotina francouzské revoluce. A jaké ostří zastaví nás? Režie P. Khek.					
SOBOTA	16.	19:00	SOKOLSKÁ PRODANÁ NEVĚSTA, DIVADELNÍ HRA SE ZPĚVY, KTERÉ BUDETE ROZUMĚT		
Slavnostní představení v rámci oslav 150 let založení Sokola a XV. Všesokolského sletu uvádí Sokolská župa Východočeská – Pippichova. Nastudovaly čtyři sokolské soubory: Národopisný soubor FORMANI ze Sokola Slatiňany, Soubor divadelních liboherců ze Sokola Pyšely, Divadelní soubor ze Sokola Lázně Toušeň a pěvecký soubor GAUDIUM ze Sokola Královské Vinohrady. Režie B. Gondík.					
PONDĚLÍ	18.	16:30	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny		
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny		
ÚTERÝ	19.	10:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 12:10	14. REPRÍZA šk
STŘEDA	20.	17:30	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:10	11. REPRÍZA J
ČTVRTEK	21.	17:00	TRÓJANKY	→ KONEC 18:40	19. REPRÍZA L
PÁTEK	22.	16:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice		
Závěrečné vystoupení školního roku 2011/12 Pohybového studia HROCH , které pořádá DDM BETA Pardubice.					
SOBOTA	23.	13:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice		
		16:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice		
PONDĚLÍ	25.	19:00	MIMOŘÁDNÝ GALAVEČER MODERNÍHO TANCE „CARPE DIEM!“		
Taneční představení TC Monsignore , TD Bralen (SR) , bývalých členů TS Monsignore , Barbarů , Arca , BT Studia , Konsonance a dalších hostů k 25. výročí založení taneční skupiny Monsignore . Výtěžek bude věnován těžce nemocným a postiženým dětem!					
ÚTERÝ	26.	10:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 12:00	37. REPRÍZA šk
		19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	10. REPRÍZA F
STŘEDA	27.	10:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 11:45	11. REPRÍZA šk
		18:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 20:30	21. REPRÍZA X
ČTVRTEK	28.	10:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 12:30	22. REPRÍZA šk

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	6.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN	 str. 22–23	MIMO PŘEDPLATNÉ
Diskusní pořad J. Uherové , který blíže představuje osobnosti, jež zanechaly nesmazatelnou stopu nejen ve Východočeském divadle, ale i v samotných Pardubicích. Hostem zábavného večera bude L. Frej , který svou hereckou kariéru začínal právě v Pardubicích.					

PONDĚLÍ **18.** 19:00

A. Pałyga / NIC LIDSKÉHO

 str. 10–12 **MIMO PŘEDPLATNÉ**

Odvažná polská novinka, která otevřeně nahlíží k podstatě lidské povahy a zobrazuje i její odvrácenější stránky. Hra zkoumá problematiku kata a oběti ze tří úhlů pohledu: svědka, kata a oběti, která se nakonec sama stává popravčím. První české uvedení hry a úspěšného polského dramatika. Režie E. Zembok j. h. **Scénické čtení současné dramatiky z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.**

ÚTERÝ **19.** 19:00

UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ!

→ KONEC 20:10 17. REPRIŽA **A2**

STŘEDA **20.** 8:30

TISÍCE LET HUDBY

→ KONEC 9:30 44. REPRIŽA **šk**

10:30

TISÍCE LET HUDBY

→ KONEC 11:30 45. REPRIŽA **šk**

ČTVRTEK **28.** 19:00

UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ!

→ KONEC 20:10 18. REPRIŽA **C1**

SOBOTA **30.** 18:00

BENEFICE

DERNIÉRA

→ KONEC 19:50 30. REPRIŽA **U1 + U2**

VYHLÍDKA HRADU KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK **7.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG

SOBOTA **9.** 20:30

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

PREMIÉRA P1

NEDĚLE **10.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

PREMIÉRA P2

STŘEDA **13.** 9:00

ENŠPÍGL

→ KONEC 10:25 **šk**

Komedia dell Arte – vážně i nevázně a poutavě! Příběh moudrého blázna a bláznivého mudrce s odvahou, nadhledem, slovem i sekerou a vždy s láskou a vždy vítězně... V titulní roli M. Ruml. Scénář a režie V. Červ. Hostem potulná divadelní společnost **TD Antares.**

11:00

ENŠPÍGL

→ KONEC 12:25 **šk**

PÁTEK **15.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

3. REPRIŽA **MIMO PŘEDPLATNÉ**

SOBOTA **16.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

4. REPRIŽA **MIMO PŘEDPLATNÉ**

NEDĚLE **17.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

5. REPRIŽA **MIMO PŘEDPLATNÉ**

ÚTERÝ **19.** 20:00

PÁR MÍST – ANETA LANGEROVÁ

Pokračování úspěšného akustického turné **A. Langerové** se smyčcovým triem, pianem a kytarou. V nových úpravách zazní skladby Vzpomínka z posledního alba Jsem, Vysoké napětí či Malá mořská víla, dále písně, které na koncertech tak často neuslyšíte (např. Poplach a Němá), a samozřejmě zpěvaččiny hity V bezvětrí, Voda živá nebo Hříšná těla křídla motýlů.

STŘEDA **20.** 9:00

DON QUIJOTE DE LA ANCHA

→ KONEC 10:00 **šk**

Svérázné zpracování osudů Dona Quijota a jeho věrného služebníka Sancho Panzy, ve kterém nechybí humor, nadsázka, fantazie ani mystifikace. V hlavní roli L. Montain. Režijní vedení B. Polívka. Hostem brněnské **Divadlo Klauniky.**

11:00

DON QUIJOTE DE LA ANCHA

→ KONEC 12:00 **šk**

PÁTEK **22.** 20:30

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

6. REPRIŽA **MIMO PŘEDPLATNÉ**

SOBOTA	23.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	7. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
NEDĚLE	24.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	8. REPRÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
PÁTEK	29.	20:30	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 22:40	29. REPRÍZA G
SOBOTA	30.	20:30	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	KONEC 22:40	30. REPRÍZA MIMO PŘEDPL.

AKCE NA KUNĚTICKÉ HOŘE JSOU POŘÁDÁNY POD ZÁŠTITOU PRIMÁTORKY MĚSTA PARDUBIC MUDR. ŠTĚPÁNKY FRAŇKOVÉ.

ČERVENEC

VYHLÍDKA HRADU KUNĚTICKÁ HORA

NEDĚLE	1.	20:30	TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH	DERNIÉRA	31. REPRÍZA MIMO PŘEDPL.
--------	-----------	-------	---------------------------------	-----------------	---------------------------------

AKCE JE POŘÁDÁNA POD ZÁŠTITOU PRIMÁTORKY MĚSTA PARDUBIC MUDR. ŠTĚPÁNKY FRAŇKOVÉ.

VČD NA FESTIVALU POLÁČKOVO LÉTO

ČTVRTEK	5.	19:30	ČACHTICKÁ PANÍ	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU
PÁTEK	6.	19:30	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

William Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

 str. 7–9

Magická komedie. Vedle Hamleta, Krále Leara či Macbetha jedna z nejbohatších Shakespearových her, jež nikdy nepřestanou lákat a nabízet nové interpretační možnosti. Les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha – Sen noci svatojánské.

Pohádka, či ponor do hlubin lidského nevědomí? Obojí. Mytologickou rovinu hry postupně ve vnímání moderních diváků nahradilo okouzlení lyrikou, magickým světem snu a vlastního nitra. Rej lásek a nelásek mezi milenci Lysandrem, Hermií, Helenou, Demetriem, králem a královnou elfů Oberonem a Titánií. A mezi nimi poletuje a rozpustile řídí světa běh rarášek Puk a za svým divadelním snem se ženou asi nejkomedialnější postavy hry – nadšení ochotníci v čele s Klubkem, jemuž elfí kouzla nasadí oslí hlavu. V labyrintu vášně, touhy a chtíčů lze bloudit neméně než athénským lesem.

Společně s Williamem Shakespearem to bude bloudění básnivé, společně s režisérem Mariánem Peckem j. h. působilé a imaginativní. V hlavních rolích hrají Jan Konečný j. h. nebo Petr Borovec, Petra Janečková, Ladislav Špiner, Martina Šikorová, Petra Tenorová, Josef Pejchal a Miloslav Tichý.

DÁLE HRAJEME:

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý, J. Vrána, P. Novotný, J. Pejchal, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. Hra o nejspíše pravdě, o předsudcích většiny, ale také o síle lidskosti a o tom, co zmůže jednotlivec stojící sám mezi všemi. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

I. Lausundová / BENEFICE str. 12

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? A věří vůbec všichni tomu, co říkají a na čem se podílejí? Hrají Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík. Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

Eurípidés / TRÓJANKY

Expresivní básnická smrt plná antické krásy a hluboké tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyřídili mezi sebou. Řekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď bude? Jak mají dál žít?! Hrají Z. Bittlová, J. Janoušková, R. Chvalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další. Režie P. Ondruš j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY

Projdete se s námi pestrým a lákavým světem hudby! Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh

Slavný americký muzikál, v němž se mísí realita a fikce, vás přenesou do XVI. století do vězení, kde španělský básník a dramatik Cervantes čeká na inkviziční soud... Chytlavé melodie, statečný rytíř Don Quijote, vtipný sluha Sancho a krásná Aldonza vás dojmou i pobaví a připraví nezapomenutelný zážitek! V hlavních rolích L. Špíner, J. Kalužný a K. Jelínková. Režie P. Novotný.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown

– A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se zrodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivín z Drákulova kraje s typicky českým humorem, v parodickém duchu a s oporní arií na rtech v představení pro celou rodinu. Zdánlivě neohrožený hrabě Telek, jeho světem protřelý sluha Rozcko, krásná pěvkyně Stilla a její karpatská dvojnice Stáza, tajemný baron Görtz a šílenný vynálezce Orfaník – to jsou ústřední postavy komediálního panoptika, které bude mít v červenci na Kunětické hoře derniéru. V hlavních rolích M. Tichý, J. Kalužný, M. Sikorová, J. Vrána a L. Odrazil j. h. Režie J. Seydler.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI str. 14–16

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý ze zúčastněných přivádí své nové, nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl –

J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství. Štěstěna je však vrtkavá a skýtá mnohá rizika. V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží i české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

P. Abraham / ČACHTICKÁ PANÍ

Akční thriller, ale i horor, milostný příběh nebo soudní drama – tím vším je inscenace podle krvavé legendy o jedné z nejstrašlivějších hradních paní Alžbětě Báthoryové. Bizarní historický příběh sériové vražedkyně, která měla na svědomí mučení a smrt více než šesti set mladých děvčat, vás chladnými jistě nenechá... V titulní roli K. Jelínková. Režie P. Novotný.

MÝM CELOŽIVOTNÍM TÉMATEM JE DIVADLO!

rozhovor s režisérem Mariánem Peckem

V červnu loňského roku měl na Kunětické hoře derniéru muzikál Cikáni jdou do nebe. Zaznamenali jsme řadu diváckých ohlasů, které měly jedno společné – přání vidět brzy podobně intenzivní a nezapomenutelné divadlo. Divácký zájem jsme vyslyšeli, a proto letos před prázdninami uvedeme na Kunětické hoře další režii MARIÁNA PECKA, tentokrát Shakespearův Sen noci svatojánské. Nejen o něm jsme si s charismatickým slovenským režisérem povídali...

Vracíte se do Pardubic po dvou letech, které uplynuly od premiéry Gogolových Bláznových zápisků, které uvádíme na Malé scéně ve dvoře. Jste významným režisérem, který má na svém kontě řadu inscenací, které stojí za to před našimi čtenáři zmínit. Proto se zeptám: Na čem zajímavém jste v uplynulém čase pracoval?

Zajímavý byl Richard III. v rámci Letních shakespearovských slavností na Bratislavském hradě, Lebensraum I. Horovitzze v Ostravě, Kafkova Proměna v mém domácím divadle v Banské Bystrici, ve Varšavě dramatičace novely E. T. A. Hoffmanna Tajemné dítě a několik dalších inscenací pro děti i pro dospělé diváky.

Polské divadlo je mimořádně kvalitní a režie ve Varšavě je pro „Čechoslováka“ jistě prestižní záležitostí. Zastavte se tedy u vaší poslední práce v Polsku...

Divadlo, kde jsem režíroval, se jmenuje Teatr Lalka a nabídku jsem dostal mimo jiné na základě předchozí režie v Opoli, kde jsem nastudoval hru Yvonna, princezna burgundská, s níž jsme byli pozváni na nejvýznamnější polský festival Varšavské divadelní setkání. Současně jsem se účastnil velmi inspirativní mezinárodní konference na téma „tabu v divadle pro děti“. Bavil jsem se tam s uměleckou šéfkou Divadla Lalka, jíž jsem navrhl: Pojdme se s dětmi bavit o stáří nebo o nemoci. Následně jsme hledali texty na toto téma, až mi poslala Hoffmannovu povídku Tajemné dětství. Povídka mluví o starobě, o smrti a o tom, že celý život může zůstat dítě v nás, pokud mu to dovolíme my sami. Nevím, jestli mě stáří straší od chvíle, co jsem překročil padesátku, necítím se starý, ale stalo se něco jiného: začal jsem staré lidi vidět – třeba když jdu do nemocnice, začínám být vnímavější a citlivější. Staří lidé tam jistě byli i dřív, jen jsem je neviděl. Stále víc mi vadí kult mladosti, krásy, síly, který pěstuje naše společnost, a možná právě s dětmi o tom chci mluvit. →

Vidím, že ke svým režím nepřistupujete jen jako k řemeslné práci, ale vždy vyjadřujete téma, které nosíte v sobě a je pro vás bytostné. Mají vaše inscenace z poslední doby něco společného?

Jestli mají něco společného, nevím – snad mě a většinou i inscenační tým (scénograf Pavol Andraško, skladatel Robert Mankovecký, kostýmní výtvarnice Eva Farkašová ad.). V zásadě můžu říct, že jsem rád, když s nabídkou hostování dostanu i nabídnutý text – domácí divadelníci znají soubor a publikum, když mi něco nabízejí, vědí většinou proč, a já to respektuji a snažím se najít si k textu cestu. Když v sobě najdu důvod proč hrů hrát, když v textu vidím něco, o čem má smysl hovořit s lidmi, dohodneme se, když ne, nabídku jsem už párkrát i odmítl. Ale možná že přece jen existuje jedno generální téma, ke kterému se celý život vracím, a to téma je velmi prosté – mým tématem je divadlo, ve svých inscenacích vždy nějakým způsobem řeším divadelnost, smysl divadla, život divadelního organismu, stále se ptám po smyslu této zvláštní lidské činnosti, které se říká divadlo.

Jaké jsou vaše režijní zkušenosti se Shakespearem? Je to váš oblíbený autor?

K různým Shakespearovým hrám mám různý vztah. Jsou texty, které jsem už mohl dělat, a byla to právě situace, kdy jsem podekoval a odmítl. A pak jsou texty, s nimiž bych se rád setkal, ale nabídka nepřišla. Obecně mi jsou bližší tragédie a historické hry než komedie. A podotýkám, že komedie Sen noci svatojánské je výjimka. Ale některé jeho jiné komedie mě nezajímají nebo jim nerozumím a netroufám si na ně. Rád bych se shledal s Othellem a Hamletem, Král Lear je veliký příběh. S Richardem III. jsem žil dva roky a je to mimořádně zajímavá hra, v níž je stále o čem přemýšlet, na co přicházet. Richard od začátku říká, co udělá, víme, co se stane, ale nevíme jak. A klíčová je otázka, čím to je, že se zlu neumíme postavit...

V čem je Sen noci svatojánské jiný, že vás láká k inscenování?

Sen noci svatojánské je hra o divadle, o divadelnosti, o hraní divadla, o proměnách, o snech, o nereálných věcech a bytostech. Každý ten atribut souvisí s divadlem, je to hra o divadle, divadelnosti, je velmi teatrální, to je na ní zajímavé. Je to hra o hledání harmonie a hledat harmonii je jedna z velkých úloh pro divadlo a umění vůbec.

Inspirovalo vás prostředí Kunětické hory při hledání inscenačního výkladu a scénografického řešení?

Sen noci svatojánské má pět dějství, z toho tři se odehrávají v lese, takže ta nejpodstatnější část se hraje v exteriéru. Genius loci Kunětické hory je silný, takže když tato nabídka přišla, vůbec jsem neváhal. Budu se snažit využít tamní prostor, oživit ho. Máme výhodu, že nemusíme exteriér vymýšlet, my ho máme.

Na inscenaci budou spolupracovat profesionální skokani na trampolínách. Odkud se vzal nápad pozvat ke spolupráci akrobaty?

Především mám rád fyzický, tělesný jazyk v divadle. Hned, jakmile režisér začne uvažovat o Snu noci svatojánské, naráží velmi rychle na problém jak inscenovat svět ireálný, svět elfů, víl – jejich zvláštní polosvět. Sen noci svatojánské je jedna z těch her, které mají obrovskou inscenační tradici, máme přehled, jak se hrál v různých stoletích a jak se přístup měnil a vyvíjel. A já ho určitě nechci inscenovat iluzivně, ale výrazně divadelně. Mám dokonce chuť udělat někdy Sen noci svatojánské v loutkovém divadle, protože to má díky loutce víc prostředků, je to velmi divadelní žánr podobně jako například opera, která je stylizovaná (dialog se zpívá), loutka je v tomto velmi podobná – nabízí velké gesto. S loutkou můžu udělat to, co nedokážu s živým člověkem. Ani v činohře jsem nechtěl nechat herce běhat v závojích, ale přemýšlel jsem jak překonat zemskou přitažlivost.

Odtud byl krůček k akrobatům, kteří na jevišti svedou věci, které málokdo dokáže, přinesou na jeviště jiný svět plný překvapivých možností. Na této koncepci není nic objeveného, nového, už v šedesátých letech tak uvažoval Brook v Paříži. A já sám mám dlouhodobě vřelý vztah k tzv. novému cirkusu, který jsem měl možnost poznat poměrně dávno ještě koncem devadesátých let díky mým silným kontaktům s Francií. Jsem rád, že se nám podařilo na Kunětickou horu sehnat profesionály, velmi se na ně těším, vypadají jako dobří blázni, opravdoví kaskadéři...

Sen noci svatojánské je plný nadpřirodých bytostí. Jak se na ně lze dívat v jednadvacátém století, aby byly stále živé?

Jak chceme. Těžko jednoznačně říct, proč měl světový úspěch Harry Potter, proč běží vlna upířských historek, proč nás to stále láká. Já si myslím, že my lidé o sobě můžeme vyhlášovat, že jsme přesvědčení ateisté, ale kdesi v sobě máme zakódovaný smysl pro mystiku, rituál, magii, něco nadpozemského. Jak často řekneme „pane bože“... Kde se to v nás bere? Nebo „to nám byl čert dlužný“. Nebo otázka osudových setkání – proč jsem tě potkal? Je v tom tajemství, mystika, a my v ni chceme věřit, láká nás to, baví nás to, rádi někdy popustíme uzdu fantazii, rádi se dotýkáme nepoznaného, rádi si hrajeme s ohněm, máme v sobě chuť po nebezpečí. Až s jakýmiš voyeristvím nás baví dotýkat se něčeho tajemného, co není tak úplně pro mě.

Inscenaci uvádíme s podtitulem magická komedie. Jak jde podle vás dohromady magické a komediální?

Podtitul je přesný, o obojí se budeme snažit. Shakespearo do hry zakomponoval hodně humoru a humor je podle mě znakem síly, intelektu, pokusíme se ho tam hledat. Autor chtěl, aby tam byl. Myslím si, že Shakespeare byl velmi vtipný člověk, měl rád život, znal lidi, uměl mluvit o jejich slabostech s humorem a s komediální optikou.

Na vašich inscenacích a predevším na zkouškách při práci s hercem je vidět, že se snažíte texty nahlížet netradičně, překvapivě, že v hercích chcete objevovat něco nového, vidět je jinak, než bychom čekali vzhledem k jejich fyzickému naturelu nebo k jejich „obvyklému oboru“. Jistě to neděláte proto, že byste chtěli jako režisér exhibovat... Proč je pro inscenaci důležité objevovat a překvapovat a vykročit z obvyklých představ?

Už jsem zmínil, že jsem nedávno režíroval Kafkovu Proměnu. Premiéra byla přesně na padesáté výročí otevření Bábkového divadla na Rázcestí. Všichni se divili, proč jsme vybrali tento komplikovaný text. Odpovídal jsem: Protože v názvu je totéž co v názvu divadla – proměna.

Velmi jsem se snažil, aby se v té hře každý změnil a bylo to velmi veselé a zábavné, každý se změnil záhadně. Divadlo je jako dobrý gag. Anatomie gagu má v sobě jeden z principů celého divadla. Co je to pointa gagu? Stane se přesně to, co všichni čekají, ale jinak, než všichni čekají. Často vysvětluji přátelům, že slovo divadlo je přesnější než slovo theater, že je výstižné a krásné, je v něm obsaženo „dívat se“, přemýšlet. Povinností divadla je věci měnit, jinak můžu jen chodit po ulici a vidět věci, jaké jsou, a nakonec je ani nevnímat. Ale do divadla jdu proto, abych je viděl. Proto je důležité upozornit na ně tím, že je vidím jinak – abych našel jinou optiku, jiný názor. A co se týká herectví – repertoárové divadlo odehraje za rok řekněme 300 představení, z toho

jeden herec takových 150, 200, soubory se neobměňují... Když si představím, že by se divák 60 let díval stále třeba na mě, tak bych toho diváka asi vyhnal... Proto je třeba překvapovat, chystat pasti. Jsme povinni vidět divadlo jako výzkum, objevovat věci. Existují dobré texty, v nichž je důležitější to, co v nich napsané není, než to, co v nich napsané je. Nutí to přemýšlet a hledat řešení. Člověk nějaké najde, zdá se mu překvapivé, ale přitom zjistí, že řešení bylo ve hře už obsažené, jen tam není napsané. Vždy se snažím vycházet ze hry, herec ani režisér by si neměl myslet, že jsou větší než hra samotná. To je citace Petera Brooka a hodila by se jako tečka našeho rozhovoru...

ToS

↓ NÁVRH SCÉNY KOMEDIE SEN NOCI SVATOFÉNSKÉ JÁNSKÉ SCÉNOGRAFA P. ANDRAŠKA

PREMIÉRA 9. ČERVNA NA KUNĚTICKÉ HOŘE

Večer s polskou hrou na Malé scéně ve dvoře, kde uvidíte

NIC LIDSKÉHO...

Polská kultura, případně literatura, byla vždy úzce svázaná s tou českou. Ale je tomu tak i v současnosti? Nejsem si tím jistý, ale cítím potřebu rozvíjení společných kontaktů, a proto jsem rád, že k tomu můžeme alespoň trochu přispět prvním českým uvedením hry Artura Pałygy **NIC LIDSKÉHO** – a také vůbec prvním českým uvedením díla tohoto atraktivního autora. I k tomu může náš cyklus scénických čtení Malé inscenace na Malé scéně sloužit. Tentokrát ani nečerpáme z nabídky českých divadelních agentur, ale spolu s polskou režisérkou Ewou Zembok jsme se dohodli na hledání nového textu přímo v Polsku. Ewa přijela s několika tipy, z nichž nakonec padla volba právě na tuto nevšední hru.

Drama *Nic lidského* (*Nic, co ludzkie*) se skládá ze tří částí, které provokativně nahlíží na věčná témata války, židovství, rasismu a xenofobie. Pałyga svou hru napsal inspirován skutečnými událostmi z druhé světové války podle vzpomínek obětí polských pogromů. Důležitým zdrojem pro něj byla kniha Jana Tomasz Grosse Strach. Hra se však nezabývá jen konkrétními skutečnostmi, ale skrze ně nastoluje mnohem hlubší otázky o lidském svědomí. Nabízí nový pohled mladého autora na mnohokrát zpracované události novodobých dějin. Název je inspirován známým citátem „*Nic lidského mi není cizí*“.

První část otevírá problematiku antisemitismu. Kolem hlavní postavy – mladé mediálně známé ženy – koluje fáma o jejím židovském původu. Ve druhé části se hra pouští do nitra lidského svědomí a viny, nahlíží na pogromy v Polsku poněkud jinak, než bývá obvyklé. Následuje poválečné setkání dvou žen, bývalé členky SS a vězenkyně koncentračního tábora, které tematizuje otázky identity a myšlení obětí a jejího kata.

Tuto hru mohli diváci vidět v roce 2008 na festivalu Divadelní Flora v Olomouci, kde s ní hostovalo polské divadlo Prapremier InVitro. Tento mladý soubor byl založen v prosinci roku 2007 v Lublinu na východě Polska. Cílem zakladatelů bylo vytvořit platformu současného polského divadla, která bude spolupracovat hlavně s mladými tvůrci a dalšími alternativními scénami v Polsku. Dramaturgie se soustředí na polské a světové premiéry. Inscenaci *Nic, co ludzkie* společně režisovali Paweł Passini, Piotr Ratajczak a Łukasz Witt-Michałowski.

Režie se v Pardubicích ujme mladá polská režisérka EWA ZEMBOK, která studuje režii na pražské DAMU. Hru do češtiny sama přeložila, a to přímo pro náš cyklus, ve kterém uvádíme novinky světového dramatu. Nejen o polském divadle se můžete dozvědět více v následujícím rozhovoru:

Ewo, jak jsi vlastně hru Artura Pałygy Nic lidského objevila?

Když jsi mě oslovil, abych se ujala režie jednoho ze scénických čtení, začala jsem hledat text, který by odrazil jeden ze směrů, kterým se polská dramatika vyvíjí, a který by zároveň nebyl pro českého diváka příliš hermetický. Určila jsem si tematické oblasti a zaměřila se na nová jména polské scény.

Co tě na této hře na první pohled zaujalo?

Nejdříve téma a hned vzápětí forma dramatického zpracování. Hra pojednává o problematice obětí, kata a svědka, o tenké hranici, již jde velmi jednoduše a pro člověka často nečekaně překročit. Pałyga vychází z kauzy masakru na Židech, který se stal v jednom menším městě hned po skončení druhé světové války. Poláci zničení válkou a krutou okupací začali pomalu budovat nový život. Zabili ale několik Židů, kteří se vraceli do svých domovů. Strach z toho, že zase přijdou o svoje místo na zemi, se bohužel přerodil v mord. Autor tímto textem přispívá k diskusi na téma viny Poláků, kteří tak přestávají být vnímáni pouze jako oběti. Samozřejmě je to ovšem nesrovnatelně menší přečin než vražedné působení nacistických vrahů. Důležitý je samotný fakt, že se o tomto nepřijemném tématu začalo v Polsku vůbec veřejně mluvit. Pałyga navíc zajímavě pracuje s dramatickou formou, text rozděluje do tří částí, z nichž každá se děje v jiné časové rovině a je psaná z odlišných úhlů pohledu. Tím rozšiřuje kontext a v celé šíři zkoumá tematiku obětí a kata.

Je tohle téma v Polsku opravdu stále tak citlivé?

Samozřejmě. Jako společnost už jsme schopni si ho vůbec více připustit, stále je to ale téma, které vyvolává širokou diskusi, je hodně provokativní. Názory jsou odlišné. Jako národ a stát jsme vyjádřili omluvu, ale občas mám dojem, že někteří Poláci mají z části strach, že se na tuto událost začne příliš poukazovat a bude se vyzdvihovat až do té míry, že pak budeme postaveni do stejné řady jako ostatní vrazi. Myslím si, že tyto rány jsou ještě čerstvé a po letech stále ještě krvácí. Neznamená to však, že by se o tom mluvit nemělo. Sama pro sebe si to přirovnávám k situaci v českých Sudetech, k českým a německým osudům během odsunu Němců po druhé světové válce.

Artur Pałyga je u nás dosud neznámým autorem, snad ho díky našemu společnému příspěvku ve formě scénického čtení začne české divadlo teprve objevovat. Jaké je jeho místo v kontextu polského dramatu a divadla?

Pałyga jako dramatik působí už delší dobu, i když je původem novinář a reportér. Věnuje se specifickému směru divadla a dramatu. Úzce spolupracuje se scénou InVitro v Lublině, která se věnuje divadlu „rychlé reakce“, jak sama sebe označuje. Tzn. divadlu, které reaguje na důležité a palčivé politické či sociální problémy. Často vychází z historických dokumentů

a skutečných událostí. Pałyga zároveň působí jako dramaturg v divadle v Bielsko-Białej. Jeho hry jsou čím dál častěji uváděné po celé zemi. Není to reprezentant hlavní linie polského divadla, ale i tak je jedním z jeho výrazných jmen.

Proč ses před lety rozhodla studovat režii právě v Praze na DAMU? Vždyť polské divadelní školství je přece velmi rozsáhlé, ne?

Máš pravdu. Já jsem ale chtěla odjet z Polska, rozšířit si obzory, poznat novou kulturu a jazyk. To vždy obohacuje, vyprovokovává nové otázky, učí jinému pohledu na svět, a také získáváš jistý distanc k tomu, odkud pocházíš, formuluješ pak zcela nové reflexe. DAMU jsem si vybrala s tím, že má dobré zázemí pro výuku, a pro mě jako pro Polku bylo lákavé moci se setkat s českým myšlením.

Poznala jsi již dostatečně české divadlo. Nabízí se tedy otázka srovnání českého divadelnictví s tím polským. Jaké jsou hlavní rozdíly a styčné body?

Žiju v Česku už 5 let, za tu dobu jsem trochu vypadla z polského dění, nicméně se ho snažím alespoň odtud sledovat. Ve chvíli, kdy jsem přijela, se mi zdál patrný rozdíl v hereckém přístupu. Ano, Poláci jsou možná občas patetičtí, ale vstupují do procesu vytváření postavy a inscenace s velkou částí své osobitosti, svého těla a emocí. To mi u většiny českých herců schází, zůstávají spíše v intelektuální rovině, kterou ne vždy jde prorazit. A tak jsou pro mě často „jako za sklem“. Druhá věc, která mi opravdu přijde rozdílná, je, že se u nás divadlo tolik nerozděluje na alternativní a činoherní divadlo. Myslím si, že se to více prolíná, celkově se u nás víc experimentuje a hledají se nové cesty.

Na DAMU jsi již vytvořila svou absolventskou inscenaci Médée. Kudy se chceš vydat po ukončení školy? Máš plány zůstat v Česku, nebo tě již láká návrat do tvé vlasti a na polské scény?

Chtěla bych zkusit obojí. Momentálně zkouším Topolovu Hodinu lásky, premiéru máme mít koncem června v Praze. Hned po prázdninách začnu zkoušet nový projekt – pohádku pro starší děti (8 let a výš) a jejich rodiče, půjde o zajímavé propojení Hanse Christiana Andersena s Edgarem Allanem Poem a bratry Grimmovými, chci na ní pracovat činoherně-loutkově. Dále pracuji na autorském projektu, ve kterém se zabývám tématem smrti, jak na ni nikdy nejsme úplně připraveni. V nejbližších plánech je také polsko-český projekt, kterého se zúčastní různé instituce po obou stranách Olše, kterým bych ráda úspěšně odstartovala své režijní působení v Polsku.

Ptám se skoro každého, kdo u nás scénické čtení režíroval, tedy ani tebe nevynechám: Jaké máš zkušenosti s formou scénického čtení, už tě potkalo vícekrát?

Jako divačku několikrát. Jako režisérka jsem čerstvě po realizaci scénického čtení, které se konalo v rámci festivalu Zlomvaz. Pracovala jsem s textem mladé české autorky Heleny Eliášové *Té noci*.

Vyhovuje ti ta forma jako režisérce i jako divačce?

Ano, mám ji moc ráda. Především seznamuje širší obecenstvo s novou dramatikou a jejími trendy. Pro mě je to skvělá příležitost si v praxi ověřit, jak s novými texty pracovat.

Režirovala jsi již v repertoárovém divadle, nebo připravuješ spíše alternativnější projekty?

Obojí. Ještě před nástupem na DAMU jsem pracovala v několika divadlech v Polsku. Zde jsem pak během studia pracovala na různých projektech. Nejvíc mě lákají věci, které se pohybují na pomezí žánrů.

A jak se vůbec těšíš do Pardubic?

Těším se na práci se souborem Východočeského divadla a také jsem moc zvědavá na ohlasy a reakce jak ze strany tvůrčího týmu, tak publika – na hru, kterou jsem pro vás vybrala.

ZdJ

SPONZOR POŘADU

ZVEME VÁS NA DERNIÉRU

K. JEJÍNKOVÁ, J. PEČHALA, Z. BITTLOVÁ, FOTO P. NEUBERT

I. Lausundová / BENEFICE ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRIČANA

30. června od 18:00 hodin na Malé scéně ve dvoře

DIVADLO PŘED A O PRÁZDNINÁCH

Konec 102. sezóny pardubického divadla se kvapem blíží, před námi je však ještě červen – pro herce i celý zákulisní personál jeden z nejnáročnějších měsíců, kdy hrajeme nejen v Městském divadle a na Malé scéně ve dvoře, ale o víkendech i v plenéru na vyhlídce hradu Kunětická hora.

Letos v tomto působivém prostoru uvedeme nové zpracování magické Shakespearovy komedie **Sen noci svatojánské**, jejíž protagonisté v čele s kouzlicím Pukem stráví na Kuňce hned tři víkendy (když tedy nepočítáme čas předpremiérových zkoušek). Na přelomu června a července se zde pak rozloučíme s **Tajemným hradem v Karpatech** – dobrodružnou parodií pro celou rodinu.

Posledním představením sezóny bude 6. července muzikál **Muž z kraje La Mancha**, který zakončí festival Poláčkovo léto v Rychnově nad Kněžnou. Poté už nás ale bude čekat zasloužený čas prázdnin a odpočinku...

Budova divadla však neosíř ani o prázdninách. Co se bude v divadle přes léto dít, vám prozradí vedoucí hospodářské správy **HANA ŠVABOVÁ**:

V době, kdy herci a většina zaměstnanců divadla tráví svou zaslouženou dovolenou po desetíměsíční sezóně (volné víkendy a svátky pro většinu z nich téměř neexistovaly), budova skutečně prázdná nebude. Bude se jako každým rokem připravovat na další divadelní sezónu. Generální úklid postihne všechny prostory – divácké i ty nevěřejné (administrativní, skladové, dílny) a také technické zázemí (strojovny VZT, výtahové šachty apod.).

Příprava na novou divadelní sezónu není malá. Každoročně jde v této době o sundání, praní, žehlení a znovu pověšení všech textilií v divadelní budově, mytí oken, rámu, venkovních a vnitřních parapetů, vyklepání závěsů na oknech a dveřích, intenzivní odmytí WC a prostor sociálního zázemí speciální chemií, mytí těžko dostupných prosklených ploch a stěn (dnes již za pomoci hydraulické plošiny), čištění balkónového prostoru, dveří a zárubní, zábradlí a mosazných prvků speciálními přípravky, důkladné zametení a mytí podlahových krytin včetně voskování, vysání a čištění potahových textilií a koberců, vyčištění (mytí) osvětlovacích těles včetně centrálního lustru nebo drobné opravy poškozené vnitřní malby.

Za oponou pak proběhne stejně jako každým rokem protipožární impregnace jevištních látek, opravy elektrických rozvodů jeviště, servisy výtahů, vzduchotechniky a topení, údržba schodišťové plošiny pro vozíčkáře... To vše se zaměřem na úrovni a bezpečně užívat objekt k provozování profesionálního divadla i v další sezóně.

A ještě na závěr – v nedávné době byla zaslána na Magistrát města Pardubic, odbor majetku a investic, žádost na odstranění havarijního stavu vrat (pro nákladní výtah) instalovaných v zadní části budovy. Celkový špatný stav zmiňovaných vrat doložily letošní extrémní mrazy. Věrmě tedy, že naši žádosti bude kladně vyhověno, abychom si zachovali jak přízeň diváků (stížnosti diváků na zimu v hledišti), tak vytvořili odpovídající pracovní podmínky na jevišti uměleckému souboru.

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 12. května se v Městském divadle uskutečnila předposlední premiéra 102. divadelní sezóny Východočeského divadla – režisérka a umělecká šéfka zlínského divadla Hana Mikolášková nazkoušela slavnou francouzskou komedii **Blbec k večeři**. Přestože se jednalo o náhradní titul za původně avizovaný Penzion pro svobodné pány, nikdo změny nelitoval. Pardubický „Blbec“ s neodolatelnými Lexou Postlerem a Martinem Mejzlíkem v hlavních rolích si publikum okamžitě získal, bavil i dojímal, nastavoval všem zrcadlo... Pokud máte rádi civilní herectví a inteligentní humor, divadlo připravilo komedii přímo pro vás! RaS

M. MEJZLÍK A K. JELÍNKOVÁ, **BLBEC K VEČEŘI**, FOTO L. FORMÁNEK

PREMIÉRU PŘEDZNAMENALA VERNISÁŽ VÝSTAVY CIRKUSOVÍ LIDÉ FOTOGRAFA PETRA MOŠKA, KTEROU UVEDL JEHO DLOUHOLETÝ KAMARÁD PAVEL NOVOTNÝ.

HVĚZDOU VEČERA SE STAL LEXA POSTLER! JEHO CITLIVÉ ZTVÁRNĚNÍ „BLBCE“ NECHVÁLILA JEN REŽISÉRKA HANA MIKOLÁŠKOVÁ, ALE I VŠICHNI OKOLO!

SLOVA CHVÁLY SI VŠAK ZASLOUŽILI I HONZA MUSTI, DRAMATURG ZDENĚK JANAL, RADEK ŽÁK A PŘEDEVŠÍM DRUHÝ HLAVNÍ PŘEDSTAVITEL HRY MARTIN MEJZLÍK.

NA RAUTU PO ÚSPĚŠNÉ PREMIÉRE VLÁDLA UVOLNĚNÁ ATMOSFÉRA, PEPA VRÁNA SE ZDE DOBŘE POBAVIL S VĚRNOU DIVAČKOU, PODNIKATELKOU LUDMILOU MINISTROVOU.

KRISTINĚ JELÍNKOVÉ TO SLUŽELO NEJEN NA JEVIŠTI, ALE I PAK NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER, KAM JI DOPROVODIL PŘÍTEL BOHUMÍR HÁVA.

STÁLE USMĚVAVÉ JINDŘE JANOUŠKOVÉ, KTERÁ NA OSLAVU DORAZILA S DČEROU ELÍŠKOU, ZA PŘÍJEMNÝ ZÁŽITEK PODĚKOVAL PREMIÉROVÝ PŘEDPLATITEL, MÍSTNÍ PODNIKATEL ING. ALOIS RAINBERG.

DIVÁCKÉ OHLASY PO PREMIÉŘE

DIVÁCKÉ OHLASY

Mám rád francouzské hry, takže dnešní představení je pro mě naprostou jedničkou! Myslím, že obsazení bylo přesné. Všichni odvedli skvělý výkon, především pan Postler v titulní roli.

Moc se mi představení líbilo. Obával jsem se nudné absurdní hry, ale mile mě hra překvapila a okouzila svým vtipem, ani na okamžik jsem se nenudil. Hlavní představitelé, Martin Mejzlík s Alexandrem Postlerem, byli báječní, vzájemně se skvěle doplňovali.

Parádní komedie. Bavili jsme se od začátku do konce. Přesně taková komedie na repertoáru chyběla. Určitě se přijdu znovu podívat a zasmát.

Jednoduchá zápleтка, kdy jsme nemuseli moc přemýšlet nad dějem, jako tomu bylo u jiných her, které jsme v poslední době viděli. Rozhodně jsme spokojeni. Bavili jsme se nad skvělým výkonem Alexandra Postlera. Úchvatná byla také Jindra Janoušková v roli milenkyně Marlène.

Příjemná oddychovka. Scéna byla dokonalá, v jednoduchosti je síla, takže mi rozhodně nevadilo, že nebyla nijak přelácaná zbytečnostmi. Skvělé znázornění francouzské elegance.

Výtečná volba! Chvilími jsem až brečel smíchy. Znáám text této francouzské hry a už ten mě zaujal, takže jsem byl zvědav na jevištní ztvárnění. Jsem moc spokojen. Scéna se mi líbila svou jednoduchostí. Z herců opět nikdo nezklamal, každý předvedl dokonalý výkon.

Chodím si do divadla odpočinout, takže dnešní komedie přesně vystihla mé divácké přání. Je to nenáročná, vtipná. Kdyby bylo více takových komedií, nezlobila bych se.

KaK

J. VRÁNA, J. MUSIL, A. POSTLER, K. KRUPÍČKA A M. MEJZLÍK, BLBEC K VEČERÍ, FOTO L. FORMÁNEK

DRAMATURGICKÝ PLÁN divadelní sezóny 2012/2013 aneb NA CO SE MŮŽETE JIŽ NYNÍ TĚŠIT

V minulém čísle Divadelního zpravodaje jsme vám předložili soupis dramaturgického plánu příští sezóny, neboť předplatné je v prodeji již od 7. května. Věřím, že vás naše nabídka budoucích inscenací zaujme natolik, že nebudete váhat a do našeho divadla si jako vždy najdete cestu. A divácky nejpohodlnější je to samozřejmě se svou vlastní abonentkou.

Jsmo si velmi dobře vědomi vaší věrnosti a zároveň vysokých nároků, které na naše divadlo jako velmi poučení diváci kladete. Budeme se ze všech sil snažit, abychom vás ničím neklamali, naopak abychom vás mile překvapovali. Chceme pro vás vytvářet inscenace vysoké umělecké kvality, neboť jen ty jsou pak důvodem k radosti jejich tvůrců a diváků. Jak jistě víte, divadlo jako takové je jak institucí estetickou, společenskou a morální, tak centrem kvalitní zábavy, která povznáší, sděluje a vypoovídá o světě a našich životech. Všem těmto divadelním funkcím se chceme v příští sezóně věnovat.

Východočeské divadlo Pardubice je repertoárovým divadelním domem a centrem živé kultury našeho města, pardubické a východočeské oblasti. Základem tohoto typu divadla je právě ona jedinečnost, které se mu v daném místě a v konkrétní společnosti dostává, a skutečnost, že je médiem většinovým, kterému chce naslouchat široké spektrum diváků. Proto naše nabídka má být rozmanitá a rozsáhlá,

aby pokryla různé vaše zájmy a priority, a ve svém celku by měla zahrnovat vše podstatné, co by vám dle našeho názoru nemělo ujít. I z toho důvodu jsme se pro příští sezónu odklonili od tematických sezón. V současné době totiž užší specializace repertoáru není tím hlavním, čemu bychom se měli a chtěli věnovat. Naopak v naší nabídce naleznete velkou škálu žánrů a témat – od pohádky, velkých (dramatických) titulů, přes současné hry, několik typů komedií, detektivní hru až k muzikálu. Nechybí ani česká premiéra.

Příprava dramaturgického plánu je svým způsobem velké dobrodružství. Vždy záleží na mnoha faktorech, podle čeho jsou hry vybírány, navíc tak, aby dohromady tvořily smysluplný a „všeobsažný“ celek. Na začátku stojí oslovení spolupracujících režisérů a domluvy vedoucí k tomu, jaký typ dramatiky je komu nejvlastnější. Dále s důležitým ohledem na rozložení souboru dochází k vytipování vhodných titulů. Je samozřejmé, že dramaturgický plán je do poslední chvíle docela v pohybu, třeba i některé zprvu vybrané tituly někdy nakonec musí ustoupit, až nakonec vznikne výsledný tvar, který vám nyní nabízíme.

Jako poslední titul právě končící sezóny bude mít ještě před prázdninami na Kunětické hoře premiéru Shakespearova komedie *Sen noci svatojánské* v režii Mariána Pecka. A jako první titul na velké scéně Východočeského divadla na vás bude čekat v sezóně příští Shakespearova tragédie **RICHARD III.** Jsem rád, že takto po sobě můžeme realizovat dva reprezentativní Shakespearovy tituly představující oba póly tvorby tohoto autora pro světové divadlo z nejzásadnějších. Shakespeare vždy byl a bude základním kamenem divadelního repertoáru po celém světě. Richarda III. nastuduje zkušený režisér Zdeněk Dušek, který v Pardubicích v minulých letech režíroval například Čechovova *Racka* nebo Černou komedii *Petera Shaffera*. Do našeho divadla se při práci na této inscenaci jako host vrátí i jeho někdejší dramaturgyně Jana Pithartová, která již mnohokrát se Zdeňkem Duškem tvořila tvůrčí tandem.

Ale úplně prvním titulem příští sezóny bude **pohádka na Malé scéně ve dvore inspirovaná legendami a pověstmi o rodu Pernštejnů**. Divadlo se tak připojí k letošnímu projektu *Pernštejnský rok*. V historii Pardubic má tento šlechtický rod zcela výhradní postavení. Režie i autorství se ujme Tereza Karpianus, která v letošní sezóně režírovala autorskou inscenaci *Utíkej, Váňo, utíkej!* →

Po hře o Velké pardubické se tak bude opět věnovat tématu podstatnému pro naše město. Na pohádce bude spolupracovat s hostujícím dramaturgem Ondřejem Novotným.

Po velkém titulu Richard III. bude následovat ještě jeden z pokladnice klenotů světové dramatiky – **DON JUAN**. A jak si nelze představit divadlo bez Shakespeara, tak samozřejmě ani bez Molièra. Jeho zpracování archetypu volnomyšlenkáře a svůdníka Dona Juana patří k nejzdařilejším (toto téma inspirovalo i řadu dalších dramatiků) a je autorovým vrcholným dílem. Režirovat ho bude Kateřina Dušková, která u nás již pracovala na scénickém čtení hry Antonia Tarantina Cizinci.

Po výrazně mužských titulech přijde na řadu současná britská hra Tima Firtha **HOLKY Z KALENDÁŘE** v režii kmenového režiséra našeho souboru Petra Novotného, která poskytuje velké a neobvyklé příležitosti především dámské části souboru. Členky dámského spolku, zabývajícího se mimo jiné charitativní činností, se rozhodnou nafotit lechtivý kalendář, čímž dosáhnou nečekaného úspěchu.

Dále bude Petr Novotný režirovat na Malé scéně ve dvoře (a to vůbec poprvé), pro kterou připravuje atraktivní komedii Neila Simona **APARTMÁ V HOTELU PLAZA**. Titul, který jsme zvyklí vídat hlavně na velkých scénách, upraví tak, že všechny tři partnerské páry ze tří epizod hry postupně ztvární jeden herecký pár, pro který to bude znamenat opravdu velkou hereckou příležitost. A pro vás nevšední zážitek v komorním prostoru „na dotek ruky“.

Na Malé scéně ve dvoře se dále setkáte se současnou francouzskou hrou plnou absurdních situací **POKUSNÍ KRÁLÍCI** Sébastiena Thiéryho, kterou jsme v minulé sezóně jednorázově uvedli v cyklu scénických čtení současné dramatiky Malé inscenace na Malé scéně. Setkala se s velkým ohlasem a v divácké anketě, kterou jsme pořádali, suverénně obsadila první místo co do hodnocení a co do touhy diváků vidět právě tuto hru formou „regulérního představení“. Inscenaci připraví talentovaná a stále více oceňovaná režisérka Anna Petrželková.

Jednu z nejlepších komedií všech dob – **CHARLEYOVU TETU** Brandaona Thomase – nazkouší režisér Milan Schejbal, vskutku specialista na komediální žánr. Mimochodem jeho inscenace Charleyovy tetý v Divadle ABC se úspěšně hrála více než deset sezón. S touto zkušeností režisérovi nové provedení s jiným souborem skýtá nejednu možnost odlišného řešení situací a režijního přístupu, v žádném případě tedy nepůjde jen o remake. Ve Východočeském divadle bude Milan Schejbal, dříve umělecký šéf pražského Divadla ABC a dnes umělecký šéf Divadla Antonína Dvořáka v Příbrami, pracovat vůbec poprvé.

Další klasiku, tentokrát v detektivním žánru, připraví mladý režisér Pavel Ondruch. Jedná se o hru Agathy Christie **POSLEDNÍ VÍKEND**, která patří k nejužavěnějším a nejoblíbenějším hrám královny detektivek ve světě, ale v Čechách bude uvedena úplně poprvé. Jsem rád, že konečně tato skvělá hra zažije svou českou premiéru a že k ní dojde právě v našem divadle. Pavel Ondruch v Pardubicích nejprve režíroval scénické čtení hry Pauly Vogelové Desdemona. Hra o šátku, a poté náročnou Euripidovu tragédii Trójaniky.

Sezónu završí již téměř zlidovělý muzikál Milana Uhdeho a Miloše Štědrého **BALÁDA PRO BANDITU**. Příběh zbojníka Nikoly Šuhaje budete mít možnost vidět v přírodním prostředí amfiteátru na Kunětické hoře. Jsem si jistý, že v originálním pojetí režiséra Michaela Taranta vznikne velká a pozoruhodná inscenace, která potvrdí smysl účinkování našeho divadla v hradním exteriéru jakožto „divadla zážitku“.

Součástí dramaturgického plánu bude také pokračování úspěšného činoherně-hudebního projektu pro školní publikum **Tisíce let hudby** z pera flétnistky Komorní filharmonie Pardubice Martiny Čechové. V prvním díle jsme diváky provedli vývojem hudby od prvních zvuků pravěku až ke skladbám renesance. Nyní se ve druhém díle zaměříme především na hudbu barokní.

Pokračovat budeme i v představování různých proudů současné světové dramatiky na Malé scéně ve dvoře. Opět připravíme pět novinek formou scénického čtení. Ovšem toto označení již k našim výsledkům tak docela nepatří, neboť čím dále více se tento projekt vyvíjí směrem k propracovanějšímu inscenačnímu tvaru. Proto tento projekt současné dramatiky pro příští sezónu obdrží nový název: **Malé inscenační projekty světových novinek**. Je kurzem pohotovosti všech zúčastněných, hereckým i technickým tréningem, kdy se během čtyř zkoušek snažíme připravit vždy titul tak, aby měl co možná nejvíce scénickou podobu. Nevěříte, že je to možné? Přijďte se přesvědčit sami.

Novinkou bude otevřený cyklus **Herecká dílna**, ve kterém dostanou tvůrčí příležitost členové našeho souboru. Čím dál častěji totiž přicházejí se zajímavými nápady, které by chtěli sami realizovat, čemuž chceme vyjít v prostorách Malé scény ve dvoře vstříc. Snad i pro vás může být velmi zajímavé spatřit vaše oblíbené herce v jiných rolích či uměleckých profesích, než jste zvyklí. Prvním projektem Herecké dílny bude jednorázové scénické čtení hry Martina McDonagha **Mrzák inishmaanský** v režii herce Ladislava Špinera.

Věřím, že vás tato nabídka zaujala a bude vám přinášet mnoho radosti, zážitků a poznání.

Zdeněk Janál, dramaturg VČD

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO UCTÍ PAMÁTKU OBĚTÍ

HEYDRICHIADY

Při příležitosti kulatého výročí atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha 27. května 1942 a následných represí ze strany nacistických okupantů, při kterých bylo 2. července 1942 zastřeleno i několik divadelníků a členů Spolku divadelních ochotníků, se divadlo rozhodlo odhalit pamětní desku ve foyer. Slavnostní akt se uskuteční v pondělí 2. července (přesně sedmdesát let od popravy stařečných divadelníků) za účasti všech zaměstnanců divadla, foyer bude přístupné i veřejnosti.

Období nacistického teroru přibližuje **PhDr. Jiří Kotyk, Ph.D.** z Klubu přátel Pardubicka:

PARDUBIČTÍ DIVADELNÍCI A JEJICH ÚČAST V PROTINACISTICKÉM ODBOJI

Při příležitosti kulatého výročí atentátu na Heydricha je na místě připomenout i české vlastence spojené s pardubickým divadelním prostředím.

Když v noci z 28. na 29. prosince 1941 seskočil u vsi Senice (mezi Městcem Králové a Poděbrady) tříčlenný výsadek SILVER A (velitel nadporučík Alfréd Bartoš, členové rotmistr Josef Valčík a radiotelegrafista svobodník Jiří Potůček), bylo to 80 kilometrů od Heřmanova Městce na Pardubicku, kde měl být vysazen původně, protože záchytné adresy důvěryhodných osob, jež výsadku v Londýně poskytli bývalý poslanec ČSSD Bohumil Laušman, byly adresami z Pardubicka.

První oslovený, bývalý Laušmanův šofér Adolf Švadlenka z Mikulovic spolu se svým sousedem Františkem Valentou nasmě-

roval Josefa Valčíka do Pardubic k intendantovi městského divadla, učitel **JOSEFU JANÁČKOVÍ** (nar. 26. 2. 1898), jenž kdysi učil v Městci Králové a znal dobře tamní okolí. Protože nesahel auto na převoz ukrytého materiálu, vydali se do Poděbrad vlakem a v noci vykopali z úkrytu radiostanici a jeden padák (druhý padák a kombinéza zmizely, protože byly objeveny a předány četnické stanici). Návrat vlakem byl riskantní, proto Švadlenka zůstal s věcmi v jednom hostinci a Janáček s Valčíkem odjeli do Pardubic obstarat auto. Nakonec najali autodrožkaře,

jemuž namluvili, že budou převážet vepřové z „černé“ porážky. A tak našla vysílačka dočasně útolek v Janáčkově bytě (dnes Havlíčkova ulice, čp. 1842). Další starostí bylo opatření nových dokladů a úkrytů. Josef Janáček, který byl již od roku 1939 činný v Čs. revolučním hnutí socialistickém, obstaral tzv. kenkarty (občanské průkazy) a přes své sociálně demokratické kolegy z Opatavic nad Labem Jana Jozífa a Františka Nyklíčka získal domovské listy. Janáček, jehož manželkou byla **LUDMILA JANÁČKOVÁ**, rozená Nováčková (nar. 6. 8. 1912), herečka a zpěvačka Východočeského národního divadla v Pardubicích, zapojil do odboje i učitelku Lidmilu Malou bydlící za rohem v Nerudově ulici, čp. 1840. Seznámil ji s Valčíkem, zástupcem velitele SILVER A, který se u ní ubytoval a využíval ji jako spojku.

Dále se zmiňme o spoluúčasti pěti členů Spolku divadelních ochotníků (SDO, zal. 1892) na odboji. Úředník nemocenské pojišťovny v Pardubicích **ANTONÍN PIŠTORA**, otec básníka Jiřího Pištory, obstaral se svým kolegou Jaroslavem Šormem parašutistům pracovní knížky. Pištora byl strýcem učitelky Věry Junkové, bývalé snoubenky velitele SILVER A Alfréda Bartoše, jež byla též využívána jako spojka a spolupracovnice radisty Jiřího Potůčka.

Inženýr **JOSEF JÁNSKÝ** (nar. 6. 10. 1911) byl ředitelem pardubického velkostatků (bytem dnešní třída 17. listopadu, čp. 22), do jehož kompetence patřilo i bohdanečské rybníkářství. Zařídil dočasné umístění radiostanice LIBUŠE na sádkách tamějších rybníků ve dnech 21. 3. – 4. 4. 1942. Když byla stanice nacisty goniometricky zaměřena, odvezl ji do Dachova u Ležáků, kde byla umístěna původně.

ÁJA ZVÁČKOVÁ, rozená Horká (nar. 5. 10. 1905), do roku 1941 jednatelka SDO v Pardubicích, organizovala v domě čp. 40 ve Sladkovského ulici schůzky dalších spolupracovníků SILVER A. Cíle společenské styky z doby první republiky využila pro aktivní pomoc para-

šutistům. I ona sháněla po úřadech potvrzení a falešné doklady. Její manžel – **JUDR. VLADIMÍR ZVÁČEK** – v odboji nijak aktivní nebyl, věděl však o činnosti své ženy a schvaloval ji podobně jako správce domu čp. 40 Jana Konvalinková, jež věděla o všech konspirativních schůzkách v bytě Zváčkových. Paní Ája udržovala nejintenzivnější spolupráci s městským úředníkem ze Svítkova Ludkem Maturou. Členem SDO byl i hoteliér **ARNOŠT KOŠTÁL** (nar. 26. 6. 1904), majitel dnes již zbořeného hotelu Veselka (zbořen r. 1972, nahrazen víceúčelovým domem MAGNUM). Jak známo, zaměstnal roku 1942 ve svém hotelu Josefa Valčíka (pod jménem M. Solc). Valčík mohl v baru hotelu, navštěvovaném i členy pardubického gestapa, úspěšně vykonávat zpravodajskou činnost. Po atentátu na Heydricha zásoboval hoteliér Košťál potravinami parašutisty v krytě chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Za tuto činnost byl popraven na pardubickém Zámečku 2. července 1942 stejně jako všichni výše zmínění vlastníci z divadelního prostředí. **VĚČNÁ ČEST JEJICH PAMÁTKE!**

RaS

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM? DAGMAR NOVOTNÁ

Víte, já jsem člověk, kterého potěší i každodenní drobnosti.

Jako třeba oheňdy – byli jsme na chatě a já jsem zjistila, že mi letos bude krásně plodit červený rybíz, který mi přibližně pět let tuto radost odmítal dopřát...

Anebo – že jsem tuhle přišla z představení a na dvoře našeho domu na mě čekali naši sousedé a kamarádi, se kterými jsme pak setrvali u ohně až do noci, protože bylo krásně...

Anebo – že mi zavolala divadelní režisérka Hanka, zda bych si nechtěla u nich v divadle střihnout na záskok mou oblíbenou roli z pardubického repertoáru, paní Šubrtovou z Bláznivých nůžek. Chtěla jsem...

Myslím totiž, že právě z těchto zdánlivě „malých věcí“ by se člověk měl dokázat radovat. No, a když pak přijde něco „velkého a radostného“, je to cosi navíc. A toho bychom si měli vážit. Nebo ne?

A na co se těším? Je červen, tak přece na prázdniny!!! Než ale budou, musíme ještě poněkud pracovat, takže se těším třeba na premiéru Šnu noci svatojánské na Kuřce. Doufám, že léto nás ještě neopouští a že to bude bez deště a zimy.

A pak právě ta naše chatička a ten červený rybíz a pivo a pštrosí vejce z nedaleké farmy v Doubravici usmažené nad ohněm a kamarádi a ptáci a... klid.

A jsme zase u toho – jsem člověk, který se pořád na něco těší. Jinak to nejde. Protože těch méně potěšujících věcí je okolo nás pořád ještě dost a dost a čím jsem starší, tím větší mám potřebu se jim pokud možno vyhýbat.

Takže, přátelé, budme potěšeni a těšme se. Stále! Myslím to vážně.

ZE ZÁKULISÍ

JIŽ NA KONCI DUBNA SE V ČALOUNICKÉ DÍLNĚ KONALA PŘEDÁVACÍ PORADA SCÉNY SNU NOCI SVATOJÁNSKÉ, SVĚ PŘEDSTAVY ZDE VYSVĚTLIL SCÉNOGRAF PAVOL ANDRAŠKO.

V KREJČOVNĚ SVĚ ORIGINÁLNÍ NÁVRHY KOSTÝMŮ DO MAGICKÉ SHAKESPEAROVY KOMEDIE POPISOVALA KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE EVA FARKAŠOVÁ.

V DIVADELNÍM KLUBU SE KONCEM DUBNA SLAVILA STOVKA! TOLIK BYLO DOHROMADY JIRKOVÍ KALUŽNĚMU A ROMANĚ CHVALOVĚ, KTERÝ GRATULANTY POHOSTIL VYNIKAJÍCÍM GULÁŠEM.

VE FOYER DIVADLA SE POČÁTKEM KVĚTNA FOTIL CHARITATIVNÍ KALENÁŘ DOMOVA SENIORŮ DRACHTINKA, MILÉ SENIORKY NA STYLIZOVANÉ FOTKY POMÁHAL LÍČIT VLÁSENKÁŘ SLÁVEK VAGENKNECHT.

SLÁVKOVA KOLEGYNĚ IVONA STANKOVÁ SI NA KUNĚTICKÉ HOŘE, KDE SVŮJ FILM NATÁČEL HONZA MUSIL (VIZ KVĚTNÝ ZPRAVODAJ), VYZKOUŠELA ROLI FILMOVÉ MASKÉRKY. A VŠICHNI JI CHVÁLILI!

NA RONDELU KUŇKY SE OD 8. KVĚTNA STAVĚL AMFITEÁTR PRO NAŠE PLENÉROVÁ PŘEDSTAVENÍ. ČESKÁ TELEVIZE SI ZDE PŘI TĚ PŘÍLEŽITOSTI PORÁDILA ROZHOVOR S VEDOUCÍM DÍLEN ALOISEM LISÝM DO POŘADU DIVADLO ŽIJTE!

ČERVNOVÉ VOLÁNÍ SIRÉN S LADISLAVEM FREJEM

Ve středu 6. června bude na Malé scéně ve dvoře hostem Volání sirén významný český herec LADISLAV FREJ, který před téměř půlstoletím spojil na čtyři sezóny svůj herecký život s Východočeským divadlem Pardubice.

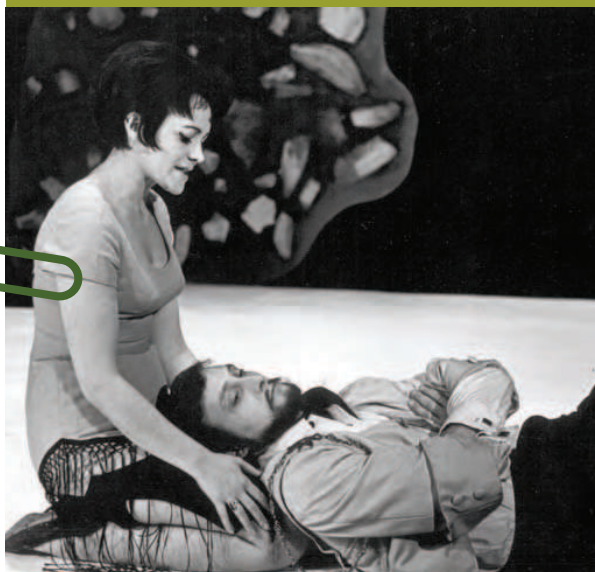
Ladislav Frej pochází z Brna a herecké nadání zdědil po otci, který byl jako hostinský rozeným lidovým vypravěčem. Jako dítě hrál na housle, ochotničil a zpíval v dětském sboru Janáčkovy opery v Brně. Po ukončení Janáčkovy akademie múzických umění získal první angažmá v experimentálním divadelním studiu Večerní Brno, kde zůstal dvě sezóny, poté hrál ve Východočeském divadle v Pardubicích (1965–1969), jednu sezónu si pak odehrál ve Státním divadle v Ostravě (1969–1970). V roce 1970 pak přišel do Prahy, kde hrál v Divadle S. K. Neumanna (1970–1979), dnešním Divadle pod Palmovkou, Městských divadlech

pražských (1979–1987) a nakonec v Divadle na Vinohradech (1987–1994). V letech 1994–1998 byl členem činohry Národního divadla, ale v roce 1998 se vrátil do vinohradského divadla.

Na jevišti Ladislav Frej vynikl především moderní interpretací postav klasického repertoáru. Přestože později hrál především psychologicky komplikované postavy, které ztvárňoval i ve svých začátcích ve Východočeském divadle: např. Klaus Tott v **Královně Kristině** (1966), Ragnar ve **Staviteli Solnessovi** (1967), Merkucio v **Romeovi a Julii** (1969), byl v Pardubicích velmi často obsa-

zván i do komediálních a hudebních rolí, se kterými se později již tak často nepotkával – Julián a David Fanshaw v **Gog a Magog** (1965), Winthrop v **Půlnočním vlnu** (1965) či Maitland v **Zahradě na křídě** (1967). Dostal u nás ale také příležitost setkat se s nesmrtelnými divadelními postavami, jako byl Molièrův **Don Juan** (1966) nebo **Tartuffe** (1968).

Ladislav Frej intenzivně spolupracoval i s rozhlasem a dabingem a také s filmem a televizí. Před filmovou kamerou stál poprvé v roce 1964 v epizodní úloze staváře Tomáše Štrojse ve snímku **Neobyčejná třída** (1964). Jako u řady jiných herců však více příležitostí přišlo až po získání divadelního angažmá v Praze v roce 1970. Za zmínku stojí jeho participace v dětském televizním muzikálu **Co je to ta koule žlutá** (1972). Po několika menších rolích ve filmech i seriálech přišla životní role v legendárním seriálu **Nemocnice na kraji města** (1978, 1981, 2003, 2007), kde jeho postava mladého Karla Sovy prošla poměrně dramatickým vývojem. Následovaly úlohy laskavých tatínků např. ve filmech **Chlapi přece nepláčou** (1979), **Za trnkovým keřem** (1980) nebo **Dívka s muší** (1980), **Skřivánčí ticho** (1989). V 80. letech točil Frej několikrát ročně, dostal také příležitosti i mnoha dalších seriálech, z nichž je na místě připomenout jednu z hlavních rolí v kriminálně-detectivním seriálu **Malý pitaval z velkého města** (1982). Z televizních počínů pak vynikl po boku Rudolfa Hrušínského v inscenaci **Návštěvní hodiny** (1986).

Filmových rolí však postupně výrazně ubývalo, ve filmu **Láska s vůní pryskyřice** (1984) hrál spolu se svou ženou Věrou Galatíkovou. Od druhé poloviny 80. let pracuje téměř výhradně pro televizi, zatím naposledy ho bylo možno vidět v projektu **Kriminálka anděl** (2008). V dabingu posledních let je jeho jméno neodmyslitelně spojeno s detektivem šéfinspektorem Tomem Barnabym z krimisérie **Vraždy v Midsomeru**.

Manželkou Ladislava Freje byla herečka **Věra Galatíková** (1938-2007), s kterou se seznámil právě v Pardubicích, kde spolu dvě sezóny hráli. Poté se opět setkali v Divadle S. K. Neumanna v Praze. Herecké profesi se věnují

také jejich děti **Kristýna Frejová** (*1971) a **Ladislav Frej ml.** (*1973).

V poslední době se jméno Ladislava Freje objevilo zejména v bulvárních médiích v souvislosti s jmenováním nového uměleckého šéfa Divadla na Vinohradech, které vyvolalo mnoho otázek... I to je jedním z důvodů, proč se na osobní setkání s hereckou legendou těším. Myslím, že s panem Frejem nebudeme jenom vzpomínat na pardubické začátky, probírat tolik oblíbené „historky z natáčení“, ale budeme se bavit především o současnosti a budoucnosti divadla nejen v Praze. Přijďte s námi strávit pěkný večer, s humorem a nadhledem o věcech vážných i nevážných!

JaU

✓ L. FREJ S V. GALATÍKOVOU V **DONU JUANovi**, REŽIE J. JANÍK, VČD 1966
↓ L. FREJ JAKO **TARTUFFE**, REŽIE J. JANÍK, VČD 1968

Nezapomeňte na PŘEDPLATNÉ na příští sezónu

Východočeské divadlo od počátku května prodává **abonentní vstupenky na divadelní sezónu 2012/2013**.

O předplatné, které majitelům opět přináší jisté výhody a slevy, je velký zájem, proto stávajícím abonentům (premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generálky VG a juniorské abonentky J, L, S, Z, K, M, N, R) připomínáme, že jejich **místa rezervujeme již jen do pátku 15. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky prodávány novým zájemcům!** Juniorským abonentům držíme místa do pátku 14. září.

Kromě klasického předplatného znovu nabízíme i oblíbené **Kupónové předplatné** obsahující osm kupónů na osm libovolně vybraných představení z repertoáru Východočeského divadla a **Pohádkové předplatné** se čtyřmi tituly pro nejmenší. Domácí soubor nazkouší novou pohádku s pracovním názvem **Pernštejnská pohádka**, herci Divadelní společnosti Julie Jurištové představí klasickou pohádku **Jak se Honza dostal na hrad**, kladenské Divadlo Lampion přiveze pohádkový příběh **Trampoty brouka Pytlíka** a nebude chybět ani řadou cen ověřená inscenace královéhradeckého **Draku** *Všechno lítá, co peří má*.

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného se dozvíte v předprodeji VČD, na tel. č. 466 616 432 nebo na internetových stránkách www.vcd.cz, kde také naleznete anotace premiér příští divadelní sezóny.

RaS

103.

SEZÓNA

PŘEDPLATNÉ >>> SEZÓNA 2012/13 >>> P1, P2, J, K, L, M, N, R, S, Z, VG

KATALOG PŘEDPLATNÉHO

International Festival Jazz Dance Open 2012

JAZZ BALLET VALERY, FOTO A. MÁDR

Zatímco naši herci budou na počátku června trávit dny zkoušením Snu noci svatojánské na Kunětické hoře, Městské divadlo ovládne moderní tanec – od 9. do 11. června se zde uskuteční již IX. ročník mezinárodního tanečního festivalu INTERNATIONAL FESTIVAL JAZZ DANCE OPEN, který bude opět hostit špičky tanečního i hudebního světa. Jedinečnou přehlídku doprovodí tradičně i výstavy, prohlédnout si budete moci fotografie Aleše Mádra či Evy a Michaela Stanovských a vítězné práce dětské výtvarné soutěže. Veškerá organizace tak náročného projektu leží na bedrech jedné ženy – tanečnice, zakladatelky a ředitelky festivalu HELENY MACHOVÉ, která si v předfestivalovém shonu našla chvíli volna, aby nám prozradila novinky letošního ročníku...

Paní Machová, co nového tedy přinese IX. ročník festivalu?

Přinese především bohatší nabídku. Rozšířila jsem festival z ustálených tří čtyř dnů na devatenáct. Začíná již 1. června v 18.00 hodin vernisáží výstavy významného fotografa a designera Aleše Mádra ve Východočeském divadle. Přesune se pak také do Krajské knihovny Pardubice (výstavy, besedy, přednášky, projekce) a do Hudebního sálu Magistrátu města Pardubice (Workshops). Festival končí 19. června.

Mohla byste blíže představit jednotlivé taneční soubory, které se přehlídky zúčastní?

Profesionální Dance Company Jazz Ballet Valery je každoročním bonbonkem. Skvělí lidé, kteří si svůj tvrdý profesionální taneční život nedokáží představit beze mne a mého festivalu. Další skvělí umělci jsou tanečníci a bubeníci z afrických zemí Gambie, Guiney, Senegalu... Ty bych si rozhodně nenechala ujít, festival je bude hostit v sobotu 9. června. A také zazpívá pěvecký sbor Čtyřlístek. Podrobněji na www.machovadance.cz či www.vcd.cz.

Z vaší nabídky mě zaujala africká show. Jak se vám podařilo získat do programu tyto, pro Středoevropu dosti exotické tanečníky a bubeníky? Nebudete se zlobit, když vám na tuto otázku neodpovím? Je to „výrobní“ tajemství. Ale nesnadně... (SMÍCH)

Zastavme se i u vašeho Tanečního divadla. Jakou má historii, současnost a třeba i plány do budoucna?

Taneční škola a Taneční divadlo Heleny Machové 1. února oslavilo již 21 let od otevření ve Východočeském divadle. Každá, nejen umělecká instituce prochází vývojem od prvotního nadšení po „všední“ drínu. Prožívá ztráty, štěstí, pracovitost či lajdáctví... to podle kvality lidí a jejich výchovy od rodičů. Všechno je jen v nás – lidech. S velikou láskou

vzpomínám na první roky od založení taneční školy v divadle. Úžasné a nezapomenutelné ve všech směrech. Vždy mám velké (i denní) cíle a plány a trápí mě, když je nemohu zrealizovat.

Jazz Dance Open je festivalem soutěžním, v čele jeho poroty zasednou Vlastimil Harapes, Olga Sergejeva a Valerij Tereshkin. Pana Harapeše jistě zná každý, i člověk tancem nepolíbený, kdo ale jsou paní Sergejeva a pan Tereshkin?

Madam Olga Sergejeva je v první řadě úžasná lidská bytost. Je normální, netrpí „hvězdným syndromem“ a tím je výjimečná. Jinak skvělá tanečnice a zpěvačka Dance Company Jazz Ballet Valery, pedagog a choreograf. Diváci ji neuvidí jen zasedat v porotě festivalu, ale také tančit na jevišti divadla (9. – 11. června). Mistr Valerij Tereshkin je v první řadě jako bývalý gymnasta a člen ruského olympijského týmu mistrem světa. Má řadu zaslužených vyznamenání. Je ale také úžasný bubeník, zpěvák, choreograf a pedagog své profesionální Dance Company. Jeho taneční skupina Jazz Ballet Valery obdržela na soutěžích a festivalech nejvyšší světová prvenství. A právem! Znájí je nejen v jejich zemi, ale i po celém světě. Jsem šťastná a vážím si našeho upřímného a hlubokého přátelství. Říkají mi, že jsem pro ně nekonečnou inspirací... Moc si toho vážím!

Tančit nebudou jen tanečníci na jevišti, zapojit se mohou i sami diváci na závěrečných workshopech. Na jaké lekory se zájemci mohou těšit?

Majka Piskořová-Veselá pochází z Prahy, je čerstvou absolventkou The Broadway Dance Center New York a učít bude Contemporary Jazz Dance – tedy současný jazzový tanec.

Profesionální mistr světa Boris Tereshkin je naprostou jedničkou ve stylu Urbo Jazz.

Taktéž profesionální mistr světa Andrey Mamaev přiveze Lyrical Jazz. On je naprostým sluníčkem... učí, jako když hladí.

Jsem šťastná, že přijede i učitel z Afriky. Pan Papis Nyass je profesionální bubeník a tanečník. A vzácně „čistý a rovný“ uvnitř. Těším se na jeho African Dance Therapy.

No, a mně zbývá poslední výuka. Budu učít Jazz Choreography. Jsem rovněž profesionál, už 42 let! (SMÍCH)

Jaký je přesný rozpis workshopů, které se poprvé konají v Hudebním sále pardubické radnice?

13.00 – 14.20 Contemporary Jazz Dance, 14.30 – 15.50 Urbo Jazz, 16.00 – 17.20 Lyrical Jazz, 17.30 – 18.50 African Dance Therapy a 19.00 – 20.20 Jazz Choreography.

Lekce jsou určeny pro VŠECHNY zájemce bez rozdílů věku a taneční zdatnosti!!! Sledovat je můžete i jako divák. Panuje na nich fantastická atmosféra... to musíte zažít!

Festival bude mít letos i doprovodnou část v Krajské knihovně Pardubice. Co zde zájemce čeká?

Dvě výstavy. Vernisáž (i pro veřejnost) se uskuteční 5. června v 17.00 hodin v přízemí ve foyer knihovny. Vystavují novinář a cestovatel, milovník severu Ing. Michael Stanovský, který představí Panoramu severské divočiny, a jeho paní – též cestovatelka – Ing. Eva Stanovská, která nabídne obrázky z Indie. Výstavy potrvají do 19. června. V mezích zde pro žáky škol budou besedy s projekcí pana Stanovského o Finsku, Norsku a Islandu. V úterý 12. června od 17.00 hodin zveme nejširší veřejnost na přednášku pana Stanovského s projekcí (Finsko).

Přehlídkou tedy propojujete svět tanečního a výtvarného umění. Co vás k tomu vede?

Pocit, že se vše náramně doplňuje a obohacuje. To propojení – zvuk, nástroj, hlas, obraz, pohyb – mi připadá jaksí samozřejmé. A fascinující!

Organizace takového projektu je jistě velmi náročná, jak ten velký nápor zvládáte? Kde berete sílu?

To bych také ráda věděla... (SMÍCH) Pravděpodobně za to může maminka. Vybavila mne ctížádostí a touhou být nejlepší. Vychovala mne k poctivé a pro život tvrdé práci. K fyzické a morální odolnosti. Pokoře. Po každém „zemlení“ (zatím) nacházím energii vstát a jít dál. Jinak je to velice jednoduché: Když něco chci, udělám pro to všechno, co lze. Jako před mnoha lety, když jsem se rozhodla jít tančit a být profesionál.

Paní Machová, děkuji za rozhovor a přeji vám i vašemu festivalu především ÚSPĚCH!

RaŠ

↓ ČLENOVÉ POROTY V. TERESHKIN, O. SERGEJEVA A V. HARAPES

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FAX: 466 657 224
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
 PÁTEK 11:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

SKANSKA

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Parkovací dům Centrum
 ul. Karla IV, č. p. 2749
 530 02 Pardubice
 tel.: 721 627 763

informační server
 WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ČERVEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. MEJZLÍK A A. POSTLER, BLBEC K VEČERÍ, FOTO L. FORMÁNEK